

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

30.3.2011

B7-0230/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om den fjerde FN-konference om de mindst udviklede lande (LDC-IV)

Judith Sargentini
for Verts/ALE-Gruppen

RE\862798DA.doc

PE459.765v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om den fjerde FN-konference om de mindst udviklede lande (LDC-IV)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's fire udviklingsårtier, der har været fokuseret på henholdsvis opnåelse af en selv bærende økonomisk vækst og social fremgang (1961-1970), indsnævring af kløften mellem industri- og udviklingslande (1970 -1980), oprettelse af en ny økonomisk verdensorden baseret på retfærdighed (1980-1990), implementering af indbyrdes forbundne, konkrete og effektive politiske foranstaltninger i alle udviklingssektorer samt nye prioriteringer med henblik på at fremskynde den økonomiske vækst, mindske den ekstreme fattigdom, forbedre det internationale finans- og handelssystem, indføre en forsvarlig makroøkonomisk forvaltning, styrke det internationale samarbejde om udvikling og gøre en særlig indsats for de mindst udviklede lande (1990-2000),
 - der henviser til FN's erklæring om retten til udvikling fra 1986,
 - der henviser til årtusindudviklingsmålene MDG (2000-2015), der sigter på en halvering af fattigdommen inden udgangen af 2015,
 - der henviser til de tidligere FN-konferencer om LDC-landene,
 - der henviser til FN-konferencen LDC-IV i Istanbul, Tyrkiet, den 9.-13. maj 2011,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at der for tiden er 48 lande i LDC-kategorien, heraf 33 i Afrika, 14 i Asien og 1 i Latinamerika, og at 16 af disse lande ikke har adgang til havet, mens 12 er små øer,
- B. der henviser til, at antallet af LDC-lande er steget fra 25 i 1971, hvor FN indførte denne kategori, til 49 i 2011, medens kun tre lande har formået at komme ud af LDC-kategorien, nemlig Botswana i 1994, Kap Verde i 2007 og Maldiverne i januar 2011,
- C. der henviser til, at LDC-landene i Afrika også omfatter olie- og mineralrige lande,
- D. der henviser til, at FN's medlemslande under de foregående LDC-konferencer lovede at efterkomme henstillingerne fra konferencerne, men ikke har opfyldt deres tilsagn; der påpeger, at henstillingerne fra FN's LDC-konferencer kun kan føres ud i livet, hvis der tages ordentligt fat på de helt afgørende spørgsmål, som LDC'erne er afhængige af, såsom sammenhængen mellem politikkerne for handel, landbrug, fiskeri, investeringer og klimaændringer,
- E. der påpeger, at indsatsen for at opfylde MDG-målene om fattigdomsudryddelse skal betragtes som et element i den bredere dagsorden for FN-konferencen,

- F. der påpeger, at fraværet af et overordnet udviklingspolitisk perspektiv på handels-, investerings- og landbrugspolitikkerne på nationalt og internationalt plan i kombination med spekulationerne i råvarepriserne har indvirket negativt på LDC-landenes potentiale for bæredygtig udvikling og forværret fattigdommen i disse lande yderligere,
- G. der henviser til, at situationen i LDC-landene er blevet yderligere forværret af den mangesidede globale krise på klima-, finans-, fødevarer- og energiområdet, som er kommet oven i de eksisterende strukturelle problemer i form af f.eks. gæld, bundet bistand og uretfærdige handelsregler,
- H. der henviser til, at finansiel liberalisering, herunder spekulative og ustabile finansstrømme, som LDC-landene har ringe kontrol med, har skabt betydelig ustabilitet på internationalt plan med katastrofale følger for udviklingslandenes økonomier,
- I. der påpeger, at selv om landbruget danner grundlag for mange LDC-landes økonomi og beskæftiger op til 90 % af arbejdsstyrken, trues fødevarerens sikkerhed af udenlandske investorerens opkøb af landbrugsjord, og at disse prioriteringer bør respekteres og støttes af donorerne,
- J. der understreger, at hvert LDC-land skal fastlægge de prioriteringer og løsninger, som passer til dets egen nationale kontekst, baseret på befolkningens demokratiske deltagelse i beslutningstagningen,
1. finder, at den lære, som kan drages af den mislykkede gennemførelse af henstillingerne fra de foregående FN-konferencer om LDC-lande, er, at der er behov for et udviklingspolitisk paradigmeskift i retning af social retfærdighed og omfordeling af velstand såvel inden for LDC'er som mellem lande med henblik på at styrke den sociale samhørighed og forebygge konflikter;
 2. opfordrer alle de EU-medlemsstater og øvrige industrilande, som stadig ikke har gjort det, til at opfylde deres tilsagn om at afsætte 0,7 % af deres budget til udvikling inden 2015;
 3. finder, at den fjerde FN-konference bør fokusere på politikkoherens for udvikling som et vigtigt element i omlægningen af politikken på nationalt og internationalt plan; anmoder derfor om, at alle politikker - på f.eks. handels-, fiskeri-, miljø-, landbrugs-, klimaændrings-, energi-, investerings- og finansområdet - udformes på en sådan måde, at de støtter LDC'ernes udviklingsbehov med henblik på at bekæmpe fattigdom og sikre anstændige indkomster og eksistensgrundlag;
 4. opfordrer EU til at sikre, at den fælles landbrugspolitik er i overensstemmelse med politikken for bæredygtig udvikling i LDC-lande, og at der sættes en stopper for dumpingmetoder i form af f.eks. eksportsubsidier, der undergraver fødevarerens sikkerhed og bæredygtigheden af landbrugssystemerne i LDC-landene;
 5. opfordrer til indførelse af regulerende foranstaltninger, herunder priskontrol, på nationalt, regionalt og internationalt plan til imødegåelse af uhæmmet spekulation i råvarepriser, hvilket er et vigtigt skridt til at bekæmpe spekulationen med råvarer, navnlig på fødevarer- og energiområdet;

6. opfordrer EU og andre industrilande til at afskaffe de strukturelle hindringer, der gør det vanskeligt for LDC-landene at udøve deres grundlæggende ret til bæredygtig udvikling, ved at reformere de internationale økonomiske politikker, herunder i form af WTO-reformer, international handelsregulering, indførelse af bindende mekanismer til imødegåelse af ulovlig kapitalflugt og skatteunddragelse fra LDC'er samt indførelse af politikker, der kan sikre fuld gennemsigtighed i internationale finansielle transaktioner;
7. er af den opfattelse, at skatteindtægter er en forudsætning for, at LDC-stater kan opfylde deres borgers basale behov og blive mindre afhængige af udenlandsk bistand; finder, at de skatterelaterede udviklingsaspekter bør prioriteres ved at indføre effektive og praktisk gennemførlige skattesystemer, der kan sikre en bæredygtig kilde til dækning af udviklingens finansielle behov;
8. understreger, at det internationale samarbejde bør sigte på at skabe et internationalt miljø, som kan danne grobund for varetagelsen af LDC-befolkningernes sociale og økonomiske rettigheder for så vidt angår adgang til sikre fødevarer, vand, boliger og et holdbart eksistensgrundlag samt til sundhedspleje og uddannelse for at kunne komme ud af ekstrem fattigdom;
9. opfordrer til gennemførelse af FN's erklæring om retten til udvikling fra 1986, som fastslår, at stater har pligt til at samarbejde for at sikre udvikling og fjerne hindringerne for udvikling samt udøve deres rettigheder og opfylde deres pligter på en sådan måde, at det fremmer en ny international økonomisk orden baseret på suveræn ligeberettigelse, gensidig afhængighed og fælles interesser;
10. opfordrer LDC-lande, som har bortforpagtet deres landbrugsjord til udenlandske investorer på den lokale fødevarerikkerheds bekostning, til at genoverveje deres politik og give deres befolkninger sikker adgang til jord, vand og andre livsvigtige ressourcer;
11. opfordrer indtrængende FN og EU til at benytte den fjerde FN-konference om LDC'er som anledning til seriøst at overveje de negative følger af opkøb af landbrugsjord, herunder ekspropriering af små landbrug, og af ikke-bæredygtig anvendelse af jord og vand;
12. mener, at vedtagelsen af den nye amerikanske lov om "konfliktminerale" er et stort skridt fremad i bekæmpelsen af den ulovlige eksport af mineraler fra Afrika, som giver næring til borgerkrige og konflikter; mener, at FN bør komme frem med et lignende forslag for at sikre sporbarheden af importerede mineraler på verdensmarkedet;
13. opfordrer til eftergivelse af LDC-landenes gæld, eftersom der er tale om en såkaldt odiøs gæld, som er stiftet af diktatorer i strid med deres egen befolknings interesser, og insisterer på, at gældseftergivelse i intet tilfælde må regnes som statslig udviklingsbistand;
14. opfordrer til en systematisk vurdering af risici i relation til klimaændringer inden for alle aspekter af den politiske planlægning og beslutningstagning omkring handel, landbrug, fødevarerikkerhed osv.; kræver, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare retningslinjer for en bæredygtig politik for udviklingssamarbejde;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til FN's generalsekretær, Rådet og Kommissionen.